ECONOMIA | 04/10/2022

Javier Pacheco i Camil Ros: "La política de l'Estat és insuficient, la de la Generalitat inexistent i la de la patronal cobdiciosa"

Secretaris generals de CCOO i UGT a Catalunya

Paula Solanas Alfaro

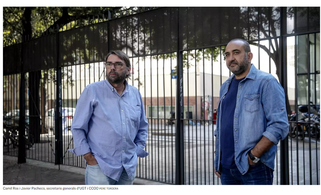

Camil Ros i Javier Pacheco, secretaris generals d'UGT i CCOO nacs. Vanessa

BARCELONA L'agenda dels dos sindicats majoritaris a Espanya, CCOO i UGT, s'ha omplert per al mes d'octubre. El context d'inflació desbocada i una estancada ha multiplicat les aspiracions dels seus secretaris generals a Catalunya, Javier Pacheco i Camil Ros, en protestes, concentracions i vagues de sectors que pressionen per aconseguir millores salarials i compensar la pèrdua de poder adquisitiu. Els dirigents sindicals atenen l'ARA després d'una setmana de cursets al govern català i preocupació per la urgència d'aprovar uns pressupostos que reflecein l'encat social en plena crisi del cost de vida.

Com valoren la sortida de Junts del govern de la Generalitat?

Camil Ros: Nosaltres no entrem ni a posar ni a treure partits, ni a dir qui ens sembla. Valorem els governs per les seves polítiques. Dit això, evidentment el que falta venc és el la sortida de Junts provoca més inestabilitat i es pot obrir un camí de més estabilitat, especialment en les polítiques que hi ha pendents, en un moment en que les famílies cada cop tenen menys ingressos i costa més arribar a finals de mes.

Javier Pacheco: No és un bon moment per a la inestabilitat política d'un Parlament totalment fragmentat i d'un govern amb un suport minoritari encara no articulat. La inestabilitat és una preocupació que cofegeix a la situació socioeconòmica. També ens preocupa l'orientació d'aquesta fragmentació política, i com algunes dels discursos que vistan posant damunt de la taula poden tenir un risc de polarització en qui el trumpisme català també entri en el debat públic del nostre país.

Vostès s'oposaven a algunes de les propostes de Junts en matèria fiscal. ¿Un escenari sense aquest partit és per als sindicats garantia de polítiques més socials?

C.R.: L'al nou Govern i el pròxim pels seus fets, volem veure quina és la proposta que ens fan de pressupostos. Es el debat de la fiscalitat hi veiem estrat amb més profunditat, però també vencem que planteja. Hi ha hagut governs molt, molt d'esquerres que no han fet polítiques d'esquerres. Per tant, no és garantia de res el fet que hi entrin uns i en surtin uns altres. La fiscalitat ha de ser una eina al servei de l'estat del benestar, no una eina populista que el pugui donar más vots.

J.P.: Nosaltres som una organització sòlidament declarada de l'esquerra social. Per tant, que una organització política que es referenci a les polítiques econòmiques liberals i conservadores no aigui al govern no ens incomoda.

ENTREVISTA A CAMIL ROS DE LA UGT I JAVIER PACHECO DE CCOO

Confien en un pacte de les esquerres del Parlament per aprovar els pressupostos?

C.R.: Si ara llissim una cronologia molt ràpida del que portem de segle i fins i tot del segle passat, en la majoria de pressupostos l'equip polític dels comuns, dels socialistes, d'ERC i de Junts - antiga Convergència, més o menys ha treballat acordat. El problema és que la dialèctica política en aquests moments està més marcada per l'eix nacional que pel social, que ens debats com els pressupostos hauria de marcar més. No solucionarem el conflicte nacional en el trimestre vinent, si segurament l'any que ve. Si mirem el resultat de les eleccions al Parlament de Catalunya, donaven dos missatges molt clars: diàleg polític enfrontat d'unilaterialitats, i polítiques d'esquerra i socials. Aquestes són les dues grans majories que sortien, per tant, fem que així sigui realitat.

J.P.: Jo no només diria que és possible, sinó que penso que és l'única possibilitat que existeix avui dia perquè un govern de la Generalitat tingui un recorregut amb voluntat d'ausbordar la seva legislatura. Si no hi ha pressupostos, per qué cal governar? Ahir l'hi diveu clarament al president de la Generalitat. Si vols quedar-te, has de governar de veritat i et fas falta els recursos. No pots renunciar en aquesta situació a 5.000 milions d'euros. Seria imperdonable per a qualsevol que vulgui posar-se davant dels interessos generals de la ciutadania de Catalunya en una crisi de prous com la que estem viivint. Per tant, jo confio en el criteri de responsabilitat del president de la Generalitat. Segur que no renunciarà a tenir aquesta palanca econòmica per poder fer front a les polítiques que necessita el país.

Bona part dels seus missatges durant els últims mesos s'han centrat en criticar durament que els beneficis empresarials han augmentat mentre els seus dels treballadors no creixen. ¿Creuen que cobdicia limitar aquesta pauta?

J.P.: Primer no seria partidari de limitar ells preus a tota l'economia, però si dels elements bàsics que necessita una persona per poder viure. Tenir una casa, un sostre per poder viure, poder menjar, l energia per cuinar el menjar. En aquests tres elements bàsics hauria d'intervenir el govern de l'Estat en una crisi com la que estem viivint. A més, hi ha la justificació de caràcter global, perquè en part no produeix per les incertesses de l'economia per la guerra d'una guerra a les portes dels nostres pàtios. Hi ha prou elements i ja n'està fent de manera timida en algun àmbit.

C.R.: Hi ha uns sectors claxes, especialment d'àmbits de poder i de la dreta, que amen a la fi del mòn, que ainó s'acaba i petarà, Ja ens ho deien la primavera passada, i ara hi seguexiem insistint tot i que les dades no diuen ainó. Es un intent per quan amen a les taules de negociació fer servir l'excusa que vindrà una crisi. Ells hauria de caure la cara de vergonya, no podem augmentar sous petit-estan incrementant beneficis. Si de manera general els guanys de les empreses pujen, de manera general hauriem de créixer els salaris, perquè aquest excés de cobdícia ja ve de fa molt temps. Ara ho fan amb la crisi de veritat. Hi hauria un moment que no podrem comprar els seus productes i ja tindrem la crisi de consum sobre la taula.

Les mesures del govern espanyol per frenar la inflació han sigut insuficients?

J.P.: La política del govern de l'Estat és insuficient, la de la Generalitat inexistent i la de la patronal cobdiciosa. Aquesta darrera és que prentén els repartir mànecs/cuchillo i cartlot. Per qué ho fa, ainó? Perquè abans que vostes neguen a pagar directament els salaris dels seus beneficis, diuen a l'Estat que per tenir prou recursos per fer aquestes polítiques de protecció social ahaàsin el seu dels pensionistes no revalorizant les pensions en el que a hauria pactat, que no apugin el seu als empleats públics,, Estàvin aiqui per demar-lo als pobres i ainó no has de cotrar-me más impuestos.

C.R.: Es un mare europea el que ha de marcar i limitar certs preus. L'estat espanyol té unes capacitats, però Brussel·les en té unes altres. El problema és a l'altra part: hi ha una patronal que és en el seu mòn de benefici empresarial. A la primavera va ofrir la veda i van apagar preus i dies de l'estiu ja i han passat tres polítics. Ha passat una cosa que jo crec no havia passat mai: hem arribat a un acord sokcial ahans amb el govern de l'Estat que amb els empresaris.

¿No els sorprèn que en un context com aquest no hi hagi més conflictivitat laboral?

C.R.: Normalment les respostes acaben sent alla on hi ha la gent más organitzada. Hi ha molta petita i mitjana empresa on els treballadors no s'organitzen. Estan pujant els nivells de convocatòria de vagues sectorials, i en algunes empresses arriun d'aquestes protestes - algunes amb vaga, d'altres amb pressió- han arribat a acords. El metall de Barcelona i de Tarragona es mobilitzarà de manera potent, despés vindran altres sectors, es un procés gradual de suma i de conscienciació.

J.P.: Les mobilitzacions estan sent creixents. Però jo també vull fer una reflexió en relació amb aquest suposat excés social que hauríem de viure amb una inflació totalment desbocada. A Catalunya ha ha uns quants centenars de milers de treballadors que avui dia tenen un sou i que ara fa un any no en tenien. Es a dir, s'ha incrementat la capacitat d'ocupació en aquest temps. Hi ha un equilibri entre les rendes que estan congelades perquè encara estan en procés de negociació i feta la gent que està incorporant al mòn del treball fruit d'una reforma laboral que és el resultat d'un procés continuat de mobilització i resistència. Pixar pedra hi ainó, no és acomodar-hi fot Tendrem ela un quart d'hora. Tenim més recursos, aquesta reforma laboral ti nés mecanismes perquè l'organització sindical guanyi poder a l'empresa.

La patronal es va alinear de la banda en les conversses per aprovar un nou AENC (el marc general per als convenis col·lectius). Esperen que l'any vinent hi hagi acord?

J.P.: L'any vinent no, no renunciem a aquest acq. amb una desviación de la inflació com la que tenim.

C.R.: Es que no s'hauríen d'haver ainó mai. Es una irresponsabilitat, una altra cosa és esperar una mesa a veure com ho recondolin, però el que van fer abans l'estiu és una irresponsabilitat. Telfonn amb una mica de sentit comú del mòn economic ehi ho està dient. Per tant, hauran de seure.

Quines inversions calen a Catalunya despés del tancament de Nissan?

J.P.: El desplegament de les energies renovables en el nostre país és cabdal per desenvolupar qualsevol estratègia industrial de país. Per qué no tenim una planta de bateries aqui? Perquè no tenim com alimentar la, no ens engagxem, una planta de bateries necessita un nivell de suport energètic renovable, si no, perd d'sentit. Catalunya és la primera comunitat autònoma en producció instal·lada del sector de l'automoció a Espanya. No podem perdre aquest critori d'oportunitat perquè no desaprofitem la l'estratègia energètica. Tenim un superestimador, els microcips de Catalunya no poden marcar de Catalunya. Hem de fer la política perquè es quedin. El tercer àmbit es tot allò vinculat a la nanotecnologia en la salut.

C.R.: El tancament de Nissan s'el que posa sobre la taula és que no tenim política industrial. Molts anys d'que dicen ers que la millor política industrial era la que no existia, i despés van pensar que fent quatre powerpoints es fia política industrial. Ara ens trobem amb ell tancamento de Nissan i d'altres ra la sensació que la política, més que fer política industrial fa d'agent de la propietat immobiliària, compro una nua, la venc, la lloco, bueo algú que hi vingui, . No és ainó. Cal fer una aposta per l'educació universitària i la formació professional en els àmbits industrials per tenir persones ben preparades. Ainó no hi es, i també és política industrial.

CONTINUAT ELABORAT PER

Paula Solanas Alfaro

MÉS DE LA SECCIÓ

Economia

Un guasdacte marítim entre Barcelona i Marsella substituirà el Midcat

Jaume Mesa
ERC i PSOE busquen un relat per als pressupostos

Ahí és l'acord gràcies al qual els funcionaris cobraran un 5,5% més en tres anys

Inauguració convulsa de The District: cops i empentes, ves de delinqüè i diversos denuncials

JAVIER PACHECO | CAMIL ROS | REPORT DE TREBALL | LABORAL

Dona suport a la informació de qualitat i rigor. Entre tots fem l'ARA.

Subscriu-t'hi

EL MÉS POPULAR

EL MÉS VIST

1. Shakira es revenja de Piqué a ritme de bachata
2. Matthew Perry: "Em mofeges sou dir que tenia un 2% de possibilitats de sobrevisc"
3. Arrestat la supersaiana del nadó de l'hospital de Bilbao
4. Noémie Merlant: "Se'ns tornarà a interpretar un personatge trans"
5. Rosdeu el número de la trigàcia secret del jugador de rugbi australià a l'Apolo

EL MÉS COMENTAT

1. Aragonès porta a Brussel·les la seva "preocupació" pel cas Pujades
2. Shakira es revenja de Piqué a ritme de bachata
3. Lir Trues abandona despres d'un lideratge tan curt com calatrefe
4. Un guasdacte marítim entre Barcelona i Marsella substituirà el Midcat
5. Urraina es prepara per al Red-eus: "Arramda mobles i finestres trencades per ovnias"

DESCOBREIX

VIDEOS ARA

Tiktokers que han de conèixer si tens adolescents a casa
Paula Solanas Alfaro, Alexandra Molina

Cinc grans reptes d'aquesta fira de Frankfurt
Jordi Nopca
Jordi Nopca

El telescopi James Webb captura una visió nova dels Pilars de la Creació
Daniela Overbye / New York Times
Adriana Valle-Inclán

© ARA 2022 Privacitat Condicions Cookies